

Steagul roșu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

Anul XX (XXVI) Nr. 6 256

Simbătă 6 decembrie 1969

4 pagini 30 bani

Împliniri și perspective la un sfert de veac

CLEMENT NEGRUȚ,

secretar al Comitetului municipal Petroșani al P.C.R.

Pentru noi, cei care muncim și trăim în Valea Jiului, împlinirea unui sfert de veac de existență a aparatului primarului nostru, „Steagul roșu”, organ al Comitetului municipal Petroșani al P.C.R. și al Consiliului popular municipal, înseamnă un prilej de adevărată sărbătoare. Momentul este cu atât mai semnificativ, cu cât are loc în anul cînd, în istoria partidului și a națiunii noastre socialiste a fost scrisă o pagină cu litere de aur, în anul cînd s-au desfășurat lucrările Congresului al X-lea al partidului, care a stabilit jaloarele dezvoltării viitoare, pe toate planurile, a României socialiste, în anul cînd întregul popor, cu entuziasmul său caracteristic, a sărbătorit împlinirea unui sfert de veac de la eliberarea patriei.

Răsfoind cele peste 6000 de numere ale ziarului apărute în această perioadă, avem în față imaginea unor eroici care vorbesc de marile bătălii ale minerilor, de eforturile, încercările și izbăvirile celor care, îndrumați de Partidul Comunist Român au schimbat fața acestui colț de țară cîndva numit „Valea plîngerii”. La toate acestea, ziarul „Steagul roșu”, a participat activ, fiind un pion de seamă al mersului înainte. Desigur, drumul străbătut nu a fost ușor. Eforturile depuse de colectivul redacțional pentru a răspunde sarcinilor de partid ce i-au fost încredințate, de a face din ziar un instrument de luptă, de mobilizare a oamenilor muncii din Valea Jiului la sporirea continuă a producției de cărbune, au găsit întotdeauna un larg ecou în rîndul minerilor, constructorilor, intelectualiilor, care n-au preocupat nimic, dăruindu-se muncii de înnoire a vieții sub toate aspectele ei.

Începutul, lucru firesc de altfel, nu a fost lipsit de greutăți și neajunsuri. Peste puțini dintre lucrătorii ziarului cunoșteau tainele gazetăriei. De asemenea, cunoșterea diferitelor genuri publicitice, tipăritura ziarului, erau greutăți ce se cereau depășite. Toate acestea au fost treptat învinse, datorită, pe de o parte, îndrumării de fiecare zi pe care partidul, prin organizația municipală, a dat-o colectivului redacțional, iar, pe de altă parte, prin entuziasmul și dorința fiecărui redactor de a îmbunătăți permanent ziarul, cu sprijinul colaboratorilor și corespondenților, precum și prin crearea unor condiții tehnico-materiale tot mai bune.

Dintr-o asemenea perspectivă și de pe aceste coordonate istorice aniversarea ziarului „Steagul roșu” capătă dimensiuni noi și semnificative profunde ce depășesc cadrul festiv al unei sărbătorii obișnuite. Căci un astfel de eveniment marchează cu adevărat lungul și anevoiosul travaliu spiritual parcurs de un harnic și devotat oștag al frontului ideologic din țara noastră, în grele și decisive bătălii de clasă, în avîntate perioade ale reconstrucției și edificării noi societăți, în dificultă transformare a conștiinței omului.

În toți acești ani, în care bucuria izbînzilor s-a împletit cu o dată cu înțelepciunea amără a eșecului, ziarul „Steagul roșu” a militat neobosit, ca exponent al opiniei publice înaintate, ca tribună a afirmării noului în toate domeniile vieții sociale, ca educator și mobilizator al maselor de oameni ai muncii din Valea Jiului la îndeplinirea politicii științifice a partidului nostru.

În același timp, s-au format oamenii, pentru care gazetăria a devenit o adevărată profesie de credință, oameni care n-au preocupat nimic, care s-au dăruit zile și nopți ziarului „Steagul roșu” pentru ca acesta să fie mereu mai bun, să oglindească cel mai fidel viața de fiecare zi a Văii Jiului, izbînzile dar și necazurile minerilor de aici, în lupta lor neobosită de a da patriei cărbune mai mult și mai bun. Și astfel, ucenicii de ieri care așteptau cu simțităte primele lor fraze pe coala albă, nu devin astăzi conștienți de bază ai ziarului. Încet, încet, ziarul, structural vorbind, a început să aibă rubrici permanente, să publice anchete, reportaje, articole de analiză, care au

● Continuare în pag. a 4-a.

Indicatori depășiți în industria municipiului

În cele 11 luni care s-au scurs din acest an, colecțiile unităților economice din Valea Jiului au depășit substanțial pentru realizarea sarcinilor de plan și a angajamentelor de întrecere. Rezultatul e evident: indicatorii principali ai planului de stat au fost îndepliniți și depășiți. Producția globală industrială pe municipiul a fost realizată în proporție de 101,7 la sută, în cele 11 luni, iar producția marfă vîndută și încasată în proporție de 100,4 la sută. Au fost produse, peste plan, 55 109 tone cărbune net, 9,4 tone fire mătase artificială, 1 182 mp bînat și a.

De remarcă că sporul producției globale industriale, în valoare de 31,5 milioane lei, a fost obținut în întregime pe seama creșterii productivității muncii. Pe municipiul, productivitatea muncii valorice a fost realizată în proporție de 103,7 la sută.

Aproape de realizarea dublă a angajamentului

Puncte luminoase pe cotele vredniciei

De la mina Lupeni, colaboratorul ziarului nostru, Alexandru Lazslo, ne-a dat de știre că harnicul colectiv de muncă din care face parte se apropie vertiginos de momentul cînd va putea raporta depășirea dublă a angajamentului anual majorat. A

vînd extrase, în 11 luni, 63 276 tone de cărbune peste plan, puțin le-a mai rămas minerilor din Lupeni pînă la reînnoirea „plusului” la 70 000 de tone, adică dublul celor 35 000 tone asumate în angajamentul de întrecere majorat. Cu o productivitate a

munții în sporierea producției de cărbune. Succesul colecțiilor poartă amprenta hărniciei și dăruirii cu care au muncit în abajale brigăzile miniere, dintre care în mod deosebit s-au evidențiat cele conduse de Antonie Gumbăzeșcu și Iulian Stuparu de la zona I, Vasile Rusu și Petre Constantin de la zona a II-a, Mihai Hăgea, Pompei Cristian și Nicolae Tomolea de la zona a III-a

Un succes al constructorilor minierii

De curînd, vrednicii constructori minierii ai E.D.M.N. au raportat un important succes în muncă. A fost terminată săparea putului de aer nr. 2 al minei Livezeni. Început cu doi ani în urmă, putul a fost săpat de către minierii brigăzii conduse de către Augustin Demeter pînă la adîncimea prezăcută în proiect: 374,5 metri.

Ioan BALAN

Concurs pionieresc

„De la A la Z”

Un nou concurs pionieresc, inițiat de Consiliul municipal al Organizației pionierilor, va aduna duminică, 7 decembrie, la start sute de copii de la școlile din Valea Jiului. Intitulat „De la A la Z”, concursul își propune să dezvolte dragostea copiilor față de patria socialistă, față de învățătură. El se va desfășura cu faze pe localități și municipiul și a fost precedat de simpozionul delicat cunoașterii realităților din patria noastră, prestigiuului de care se bucură România peste hotare. Fiecare școală va trimite la concurs un echipaj format din șapte pionieri din clasele III—VIII care se vor întrece în probe variate și interesante, constînd în recitarea unor poezii patriotice, recunoașterea unor fragmente din lecturile indicate la clasă, probe de desen, geografie, ba chiar și de mimică. Participanților și câștigătorilor li se vor oferi premii în obiecte și cărți. Paza pe municipiul se va desfășura în Petroșani la 23 ianuarie 1970 și la ea vor concura câștigătorii fazelor pe localități. Acest concurs se înscrie pe linia celorlalte acțiuni atractive, ingenioase, instructiv-educative realizate cu regularitate de către Consiliul municipal al Organizației pionierilor.

650 tone peste plan au extras în luna noiembrie minierii din brigada condusă de Ioan Bartos, de la mina Dilja. În chișeu: Șeful de brigadă înconjurat de doi dintre minierii săi desotoinici, Ioan Balint și Pavel Szollosy. Foto: E. Fritsch

În paginile 2-3

REÎNTÎLNIRE

Astăzi, 6 decembrie 1969, ziarul „Steagul roșu” aniversază împlinirea a 25 de ani de la apariția primului său număr.

Cu acest prilej, în sala Casei de cultură din Petroșani, va avea loc, la ora 16,30 o

ADUNARE FESTIVĂ

la care sînt invitați să participe colaboratorii, corespondenții și cititorii ziarului, cadre de conducere din întreprinderile și instituțiile Văii Jiului, conducători ai organizațiilor de partid și obștești. Adunarea va fi urmată de un program artistic.

Stegar al marilor chemări

Au trecut 25 de ani de cînd, de sub teacșul tiparului, a pornit spre mine, atelieri și ogoare, spre omerecna muncii, primul număr al primului ziar comunist de pe plaiurile hunedorene. Clasa celor care în fierbîntele August '44, sub conducerea partidului, a sărîmat lanțurile l-a primit ca un mesaj de lumină mult așteptat, clasele celor ce încă se opuneau din răspulire mersului implacabil al istoriei l-au împroșcat cu veninul urii.

Faptul că ziarul a fost luat în seamă, prezența lui imediat consemnată și de prieteni și de dușmani — fiecare în felul său — este deosebit de semnificativ. Aveasta constituie o incontestabilă dovadă a tinutei sale militante, de ascuțită armă a partidului în lupta de clasă, pentru progres și emancipare a celor mulți, care a adoptat-o încă de la începutul începuturilor și i-a fost consecvent în continuare.

Privind retrospectiv drumul de două decenii și jumătate parcurs de la prima sa apariție, toți cei care l-au cunoscut și îl cunosc ca cititori, redactori, colaboratori sau corespondenți pot spune — că ziarul s-a identificat, pe tot parcursul existenței, cu

litera și scopurile politicii partidului, a fost și este un stegar fidel al marilor sale chemări.

Da, de 25 de ani ziarul a fost și este purtător în masă al unor chemări ale partidului care au înflăcărat și înflăcărează inimii, au oțel și oțelul brațelor, voințe, au înaripat și înaripează mințile!

„Era pe vremea cînd toate eforturile materiale și umane ale poporului nostru, abia eliberat din robia fascistă, convergeau spre două mari teluri: în interior — refacerea economiei naționale aite de încercată de război, pe plan extern — sporierea contribuției României la infrîngerea Germaniei hitleriste. Partidul a lansat lozincă: „Totul pentru front, totul pentru victorie!” Ziarul a transmis-o vibrant minerilor din Lupeni, Aninoasa, Petrița, muncitorilor și țăranilor din județ, iar ei au răspuns prin eforturi eroice — după cum s-a consemnat în vremea sa — acestor chemări.

„Anii au trecut. Necesitățile de cărbune au sporit. Partidul a cerut ca din Valea economică națională să primească 5 000—6 000—7 000 tone de cărbune zilnic. Ce mestece ni se par aceste cifre

prin prisma realizărilor de astăzi! La vremea lor au cerut eforturi trepidante. Oamenii erau aceiași, poate mai istovii, dar mai dirși, utlăjele aceleași, dar mai uzate ca în '44—'45. La îndrumarea organizației de partid, ziarul a sesizat și susținut elementul motor al momentului: cazurile izolate și apoi fenomenul de masă a ceea ce se numea „întrecerea pentru doborîrea vechilor norme”. Faptul că în fiecare zi, în coloanele ziarului, au fost prezente brigăzile minerilor Ludovic Pop, Alexandru Poibon, Petru Lătean, Ludovic Andrică și alții minieri vrednici, nu constituie o propagandă ieftină. Dimpotrivă, a mobilizat, i-a îndemnat pe oameni să se afirme ca adevărați stăpîni și răspunzători de soarta producției minelor, adică a folosii.

„Și anii s-au depănat, tot mai plini, mai pretențioși pentru oamenii și minele de pe Jii. Organele locale de partid au considerat că s-au acumulat elemente cantitative, experiența necesară trecerii la preocupări calitative. Din frîmțării și necesități majore au izvorit lozincile și ini-

tiativele de cărbune și fier.

„Anii s-au depănat, tot mai plini, mai pretențioși pentru oamenii și minele de pe Jii. Organele locale de partid au considerat că s-au acumulat elemente cantitative, experiența necesară trecerii la preocupări calitative. Din frîmțării și necesități majore au izvorit lozincile și ini-

tiativele de cărbune și fier.

„Anii s-au depănat, tot mai plini, mai pretențioși pentru oamenii și minele de pe Jii. Organele locale de partid au considerat că s-au acumulat elemente cantitative, experiența necesară trecerii la preocupări calitative. Din frîmțării și necesități majore au izvorit lozincile și ini-

tiativele de cărbune și fier.

„Anii s-au depănat, tot mai plini, mai pretențioși pentru oamenii și minele de pe Jii. Organele locale de partid au considerat că s-au acumulat elemente cantitative, experiența necesară trecerii la preocupări calitative. Din frîmțării și necesități majore au izvorit lozincile și ini-

tiativele de cărbune și fier.

„Anii s-au depănat, tot mai plini, mai pretențioși pentru oamenii și minele de pe Jii. Organele locale de partid au considerat că s-au acumulat elemente cantitative, experiența necesară trecerii la preocupări calitative. Din frîmțării și necesități majore au izvorit lozincile și ini-

tiativele de cărbune și fier.

„Anii s-au depănat, tot mai plini, mai pretențioși pentru oamenii și minele de pe Jii. Organele locale de partid au considerat că s-au acumulat elemente cantitative, experiența necesară trecerii la preocupări calitative. Din frîmțării și necesități majore au izvorit lozincile și ini-

tiativele de cărbune și fier.

„Anii s-au depănat, tot mai plini, mai pretențioși pentru oamenii și minele de pe Jii. Organele locale de partid au considerat că s-au acumulat elemente cantitative, experiența necesară trecerii la preocupări calitative. Din frîmțării și necesități majore au izvorit lozincile și ini-

tiativele de cărbune și fier.

„Anii s-au depănat, tot mai plini, mai pretențioși pentru oamenii și minele de pe Jii. Organele locale de partid au considerat că s-au acumulat elemente cantitative, experiența necesară trecerii la preocupări calitative. Din frîmțării și necesități majore au izvorit lozincile și ini-

tiativele de cărbune și fier.

În loc de itinerar la sfîrșit de săptămîină

— Da, redacția ziarului „Steagul roșu”.
— Vă felicit cu prilejul a 25 de ani de la apariția ziarului.
— Mulțumim.
— V-aș ruga și eu ceva, dacă nu vă supărați. Sînt în concediu la părinți, aici în Valea Jiului. Vreți să-mi spuneți unde mi-aș putea petrece ziua de miine?
— Cu plăcere. Dacă aveți preferințe sportive, notați:

În loc de itinerar la sfîrșit de săptămîină

— Da, redacția ziarului „Steagul roșu”.
— Vă felicit cu prilejul a 25 de ani de la apariția ziarului.
— Mulțumim.
— V-aș ruga și eu ceva, dacă nu vă supărați. Sînt în concediu la părinți, aici în Valea Jiului. Vreți să-mi spuneți unde mi-aș putea petrece ziua de miine?
— Cu plăcere. Dacă aveți preferințe sportive, notați:

Consultații pentru duminică

duminică, la ora 10, în sala I.M.P. — volul de divizia B. Partener: Știința Petroșani — Aurora București. Ori, poate, îndrăgiiți pupicele?

— Nu știu, sînt în dilemă. Dacă nu-i fotbal, rugby, handbal.

— O, faza discutată. Sînt că o să gînesc zăpada.

— Atunci e simplu.

— Altelea mai distractiv?

— Desigur. La clubul din Urlicani ca să prezentăm la ora 17 un program de jocuri populare oltenesci. Un program de muzică populară tu fi susținut la ora 20 la Casa de cultură din Petroșani de către artiștii amatori locali. Ei vor fi complețiți de cunoscuții dîmiori ai cîntecului românesc, Felician Fărcășiu și Achim Nica.

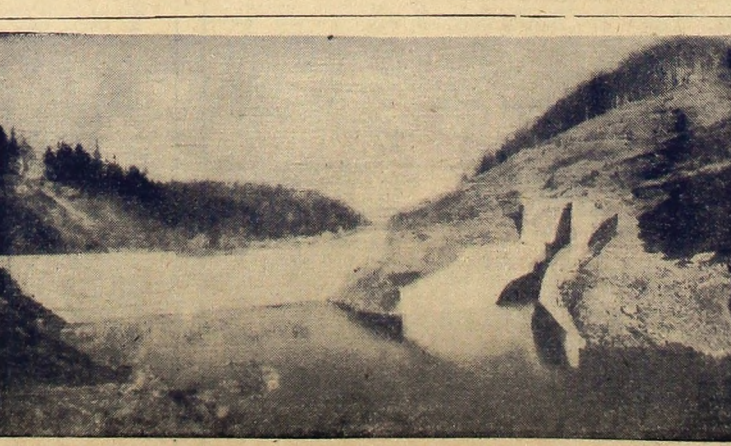
— Dar pentru copii, ceea basme, povești, dîmineața pe la cluburi.

— Povești.

— Vă mulțumesc. E, e ceva. Să mă sfătuiască cu mine și marea familie și tom hări. Gusturile diferă. Și ele nu se discută.

— Distracție plăcută!

G. DINU

Prinde contur viitorul lac de acumulare de la Valea de Pești.

Să dăruim cuvîntelor flori. Cuvîntele potrivite frumos, în așa fel încît să placă sufletului și inimii noastre devin la un moment dat ființe vii, capabile să ne impresioneze, să ne dea bucurii și sensuri ale vieții. Cam acum 15 ani am publicat pentru prima oară în ziarul „Steagul roșu” din Petroșani. De atunci am rămas credincios acestei publicități tocmai pentru faptul că aceste patru pagini care se numesc ziar au știut să preluasească încredințate mele de literatură și nu numai ale mele, în așa fel încît azi, după atîta ani să fiu mîndru de cele publicate în „Steagul roșu”. Sînt mîndru pentru că redactorii acestei foi au reușit de-a lungul anilor să cîntărească potrivit cuvîntele trimise de mine ziarului la nivelul unei publi-

cații literare. Multe dintre producțiile literare ce mi-au apărut în volume au avut cîntecul de a vedea lumina tiparului pentru prima oară la Petroșani. În fond nu e vorba numai de literatură, pornit pe lungile cărări ale consacării în artă, aș dori să dăruiesc florile simple nobile. În mod indiscutabil te simți legat de ziarul care te-a publicat pentru prima oară. „Steagul roșu” nu

acum, după 15 ani, sînt nevoia sufletească să-i mulțumesc lui sau lor — pentru acest gest nobil. În mod indiscutabil te simți legat de ziarul care te-a publicat pentru prima oară. „Steagul roșu” nu

de ani, să aduc un omagiu acestei publicității dragi, adnotînd sub multe din producțiile mele: publicată în ziarul „Steagul roșu” anul una mică nouă sute cincizeci și cîci.

Să dăruim cuvîntelor flori. Fiindcă ziarul pe care îl citesc mîi și mîi de cititori constituie o muncă migăloasă, fiecare cuvînt fiind cîntărit de zece de ori pînă ajunge la tipar. De aceea acestor cuvîntele tipărite li se cuvin acum la aniversarea florii, altă muncă de literatură. Personal, mi sînt o parte din trupul acestui cotidian, m-am bucurat și mă bucur totdeauna de succesele sale, și n-am intristat — e drept mai rar — de uretățile inerente începuturilor sale. Consider ziarul o ființă și de aceea li cîc din toată inima mea românească: la mulți ani!

Rusalin MUREȘANU

Flori pentru cuvînte

Inclin să cred că venind aici din cînd în cînd am învățat să scriu reportaje, să oglindeșc în ceea ce scriu realități ale vieții de fiecare zi a omului. Pentru cuvîntele scrise la acest ziar de către toți cei care îl iubesc, de către toți cei care de aici au

paginile ziarului, dar căroră li se datorează, această oglină scrisă: tipografii. Ei sînt oamenii din umbră, primelii inimii care culeg arta și caracteristica noastră. Oare cine a culesc literalele primei mele poezii publicate la acest ziar? Pe atunci nu m-am gîndit. Dar

m-a publicat la debutul meu, dar a fost constant în a mă prezenta cititorilor din Valea Jiului, poate pentru că facem parte din același melaag dăcic și... singele apă nu se face!

Sunt pasioni pe care nimic nu le poate stinge, dăinuind în noi peste ani, la fel de aprinse în ciuda timpului și încercărilor vieții. Cu atât mai mult se păstrează în noi cind simțimentate de înălțările unor răspunderi civice. Chiar paginile de față, în care se întâlnesc cîteva generații de ziaristi ai „Steagului roșu“ o atestă...

Pionierii, redactorul șef de acum un sfert de veac, BARBU SOMEȘAN, este tot ziarist la cotidianul „Satul socialist“, NORA BUDURU, fostă redactor șef adjuncț, este redactor la Ministerul Industriei Alimentare, iar sfioasa reporteră din anii 1945—1946, ANA ȘOIT, este poetă.

Redactorii din a doua parte a primului deceniu și prima parte a deceniului al doilea au pătruns în cimpul literelor și publicisticii devenind nume binecunoscute: NICOLAE TIC, romancier și scenarist, laureat al Premiului de Stat, poetul MODEST MORARIU, editor, director adjuncț al Editurii Meridiane, MIHAI MURGU, redactor la Radioteleviziunea română, autor de eseuri și traducător al unor valoroși scriitori străini, IRIMIE STRĂUȚ, prozator, afirmat mai ales în literatura pentru copii și tineret...

„Prezent“ la reînălțarea de azi au răspuns și alți talentați și neobișniți foști lucrători ai ziarului, care nu și-au trădat vocația, ca VICTOR FULEȘI, lucrător la Direcția generală a presei și tipăriturilor, CONSTANTIN MORARU, redactor la ziarul „Știința“, AUREL UNGUR, redactor la ziarul „Făclia“ din Cluj sau ION MÎRZA, CORNEL ARMEAN și ION CIOCLEI, redactori ai ziarului „Drumul socialismului“ Deva.

Noi, băieții...

Aș vrea să scriu aici doar două impresii limitate. Prin februarie '48 am în vremea cind ziarul „Zori noi“ care aparținea Deva, devenise cotidian, am primit sarcina de a fi ziarist. În aceeași vreme redacția fusese marșrutată cu încă două „cadre tinere“. Salariile erau cam modeste, dar banii erau cu nici pe altă vreme în primăvară, grădă administrativă fiind să nu dea de două ori pe lună salariul de continuare și, com tot de atitea ori, să ne anunțe cu ne-a pîșit o... locuința nouă. Majoritatea erau un fel de nomazi. Cîteva excepții, printre care și o căsătorie intrată în redacție o dată cu mine și care, mă rog, fiind unica femeie din colectiv prima chenzinele la timp și integral și avea asigurată o cameră civilizată.

Noi, băieții, eram oameni de „ariditate“, eram mai mulți pe teren, iar cind reveneam în redacție aveau și dormeam: aveau birouri confortabile, lumii și late și o masă extensibilă, de sufragerie, masa colectivă, peste care neaptea așteptam să vedem pe cineva dintr-un grup.

În redacție puteai discuta orice și despre orice în afară de sarcini. Nu exista „nu poți“ sau „nu se poate“ și totul era atât de posibil, încu ne amina și pe noi, în cind naționalizării, de pildă am fost la Cămin și la domul interconderi din Oraștie iar seara eram în redacție cu reportajele gata scrise. La fel și ceilalți reporteri care, pe alte itinerarii, puteai chiar mai dificil, au realizat adesea performanțe de operativitate.

Am dat acest exemplu spre a sugera climatul din acea vreme, spre marea noastră mirare, s-a produs prima breșă: coloana noastră „cadru tinăr“ care nu avea de redacție decit o singura pagină pe săptămîna — Pagina femeii — dăduse bir cu fugăii.

Ședea fulger. Ce facem? Preiei tu pagina femeii — mi s-a spus. Bine, dar sint. Nu-i nimic, dacă e să șomezi ceva, semnez Mihaela și gata.

Devenim deci și Mihaela, dar n-avea nici o importanță. Luțina noastră era „Redacția se întărește pe măsură ce se întărim, dar dac-o mai ținem tot așa, redacția o să ajungă la pîmbit“.

E adevărat că de atunci atit ne-am tot curățat de asemenea „elemente“ încl Vasile Clej care ani de zile a dus în spate secretariatul și reșimțea cel mai greu fluctuația de cadre, ne-a atras într-o zi atenția: „Frajlor, eu înțeleg că ne întărim, dar dac-o mai ținem tot așa, redacția o să ajungă la pîmbit“.

Dar să trec la cealaltă impresie limitată. Șeful secției culturale era un tinăr dar excelent ziarist, Mihail Mihailescu, un om de la care toți am învățat mai mult decit meseria.

Cind am intrat în redacție nici n-am băgat de seamă că e bolnav. Muncea cot la cot cu noi, refuzind orice mejeajamente și replicind violent la orice încercare de a i se crea un regim de muncă mai ușor. Fină în clipa în care boala l-a răpus. Eram cu toții nespuse de îndurerăți, cind mi s-a spus: Preiei și problemele culturale.

Dar mult mai neînduplecat decit moartea era viața care ne îngăduia să trăim decit la tonalități majore. Nu era zi să nu ni se „traseze sarcini noi“. Și în timpul acesta redacția se împropria cu cadre tinere care veneau și se întărea cu elemente fără vocație care plecau...

Cind în 1949, ziarul „Zori noi“ și-a mutat sediul în Valea Jiului, spre a-și schimba titlul cu cel de acum „Steagul roșu“ eram un pumn de oameni: Magdalena, Branea, eu și Clej, care, fiind cel mai bîtrîn (avea aproape 30 de ani) era poreclit Bunicul. Nici nu ne întrebam cum o s-o scoatem la capăt: plecam cu o misiune specială cu „sarcini de onoare“ — trebuia să ne încadrăm în prima linie a muncii de apajtaie, într-o bătălie economică de însemnătate republicană: bătălia pentru cărbune.

Cer iertare pentru rindurile acestea care nu au nimic festiv. Voiam de fapt să explic de ce pentru mine „Steagul roșu“ nu miroase a cerneală tipografică, ci are un parfum inefabil de tinerețe.

Mihai MURGU

Reîntîlmirile

Ucenicie

Am coborît prima oară în mină în vara anului 1949 — la Lupeni împreună cu un grup de tineri, veniți din diverse locuri din țară ca să învețe meseria de minier. De atunci am trecut 20 de ani pe tinerii aceia — azi oamenii în toată firea — nu-i mai tin minte, dacă l-aș întâlni, nu l-aș recunoaște, dar le păstrez un gînd bun. Întîlcă mă lega de ei un început: în acea zi, cu acea coborîre în mină îmi începem și eu activitatea de publicist... M-am ființat de ei pas cu pas și ne-am îndurajat reciproc: am scris despre cumva, sentimental, cu floricele, cu tot felul de considerenții inutile, nu mi-a plăcut, altfel ar fi trebuit să scriu, și-am rupt paginile, fără părere de rău — adică nu-mi părea rău de pagini, dar mă durea gîndul că n-am înțeles mai nimic.

Dacă după mai mulți ani, în cîteva povestiri și reportaje, în scenariile de film „Lupeni '29“, „Golgota“ — am revenit la Valea Jiului, n-a fost tocmai întâmplător; chiar dacă nu pricepeam mare lucru pătrunsese în mine ceva din atmosfera Văii Jiului, se născuse o admirație pentru oamenii care i-au dus faima. De fapt, acolo, la sute de metri adîncime, într-un peisaj ciudat, am asistat pentru prima oară la înfruntarea om-natură cu permanenta, de loc ușoară, dar permanentă victorie a omului. Nu știu de ce, de cite ori coboram în subteran, deși nu era meseria mea, deși nimeni n-avea pretenții, mă simțeam dator să pun mina pe lopată și să luț. De fiecare dată îmi dădusem doar să stîrșesc înzîl. Și totuși, mă străduiam în continuare. Cind atîția oameni lucrează, îți vine greu să stai cu carnetul de reporter în mină, să te uști să notezi. Naivitatea și sîrguința mea au născut idei în min-

tea unora, ghidși. Mi s-a pregătit un „botuz“ al minierii. După ce mi-am chinat să nu pe-un tub de aeraj cîm scrișes, a era alături.

Dimineața pe teren, după amiaza seara, seara în topografie. Primul meu reportaj apărut în „Steagul roșu“ (pe atunci „Zori noi“) a apărut cu întîrzier de-o zi, față de programare. Era cules, era în pagină, mă înecam umbră de zețar, nu cumva să seape pagina. De unde pină unde — ideea asta sinistră? Auzi, să nu seape pagina... Pagina a treia la calendarul... Și bătrîmul zețar a săpat o țigărie, a donat cu atîta grijă, ceasuri la rînd, s-au împărtășit pe ciment. Pe semne, articolul meu scosese că nu merita să apară. Era fierz, bătrîmul zețar era obosit, am improvizat o pagină cu multe fotografii, și ziarul a fost difuzat la timp.

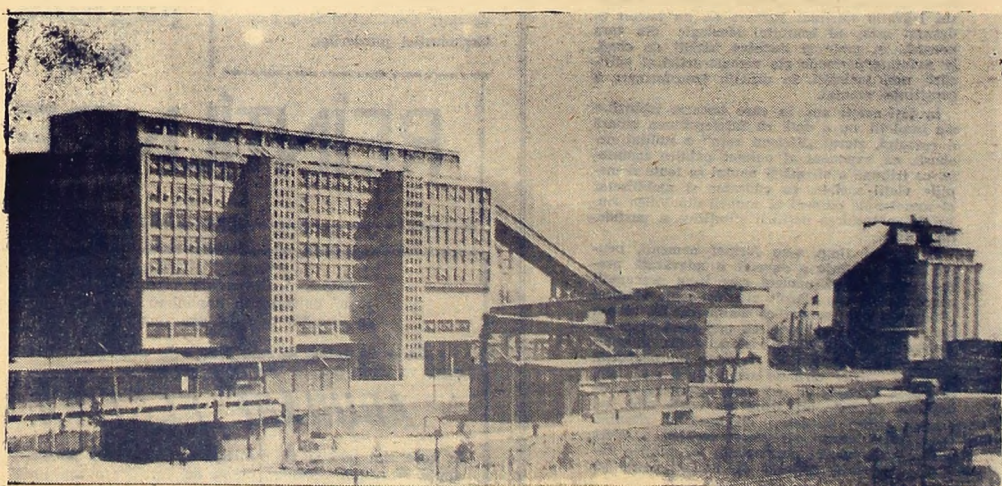
Seriam indeseabi despre tineri, despre lucruri veniți aici să învețe meseria de minier; tineri țărani, tineri cu meserii învățate pe jumătate, sau fără meserii; unii aflaseră că aici se cîștigă bine, dar nu aflaseră și cum se cîștigă — dintre acestea, puțini au prins rădăcini în Valea Jiului; cîți au venit cu gînduri bune ca să-și facă o meserie în viață — au rămas, sint azi muncitori de nădejde. Seriam despre ei cum puteam, cum mă pricepeam, dar întodeuna eu credința că trebuie să scriu. Dacă măcar unuia dintre noi veniți pe acele melecuri voi fi izbutit să-și stîrșesc interesul și diagnostic pentru meseria de minier, atunci sint mulțumit!

Nicolae TIC

Cum poți uita...

Am auzit, am citit un articol de ziar care în sa cuprins, prinși în notip adus un text, pentru a face față... în ziua zilnică a ziarului, primele sedințe de redacție etc.

Am auzit, am citit un articol de ziar care în sa cuprins, prinși în notip adus un text, pentru a face față... în ziua zilnică a ziarului, primele sedințe de redacție etc.

Vedere panoramică a preparăției Coroști

Am rămas dator cu un răspuns

Sedință de birou a comitetului, pe atunci (1956) raional de partid Petrosani, Redactorul cel al ziarului „Steagul roșu“ de atunci, redactorul cel al ziarului „Steagul roșu“ de astăzi, a propus biroului ea autorul acestor însemnări să fie înadnat în unul colaboratorilor interni. Mărturisesc, pentru început, mi-a rămas dezorientat și mi s-a născut această idee. Aveam alte planuri. Tîmpan morțis sa revin la secțiunea V — e într-un moment de la mine. Vădun, de unde cu un an în urmă fuseseam șeful din producție. Și apoi nu aveam dect noițuri vaci despre ce meșeamă a fi ziarist. Cum însă timp de gîndire n-am prea avut, inițială a trecut de partea redactorului șef. „Stai o lună la ziar, și apoi îmi dai răspunsul“, a-ți plăcut. Dacă nu, eu de-a sîla nimeni nu s-a format ziarist. O lună? De ce să mă încapățnez? Trece ea — am chibzuit.

În aceeași zi de iunie, am fost prezentat șefului secției economice a ziarului, omul căruiă amuză și a acum, toată atenția și spune, ma este... Nu s-a arătat nici curios, nici răuvoitor. Mi-a pus în brațe un vraf de reviste „Citește-le și apoi stîm de vorbă“. Mă sperieam. Mi-a dat să citesc pentru trei luni, nu pentru una. Și, apoi, pentru asta am venit la ziar? Asta era menirea mea, să stau la o mîsă, să citesc cîteva traduceri din alte reviste „moderne“ de articole și reportaje? Simțeam că nu știef, că-mi urd rădăcile.

Cîteva zile mai tînu. Prima depășire la Antona. Mi împoteam pe „mestrii“ în abajare, pe galerii nu l-am reținut pe ziarist ornamente producție, dădea dispoziții, și înțelegerea pe omii. Toti îl admirau. Avea autoritate, era un autentic mator. Și tot atunci reveni la stăruință, pentru convăltărire avută de pe anul...

Am rămas dator cu un răspuns de un rosu aprins. Purla numărul 00035 și era valabilă pînă la 30 decembrie 1956. Temei care apoi s-a tot prelungea. Nu voi detalia, astăzi, amănunțile din anii debutului. Debutul sint și acum, voi fi și mine. Activitatea în secția economică, la viața de partid, o perioadă în probleme de comerț, o alta, experimental, în post fix la Urziceni, au sedimentat, prin bucurii și nevrozi, prin succese și eșecuri vremelnice, simna statură pentru această profesiune — în ce ne privește — întodeuna aflată în poziții militante, de partiditate. S-au împlinit în '69 zece ani de cind am părăsit Valea Jiului, Vălcuțul, stîmții colegi de la „Steagul roșu“. Am părăsit — e doar un fel de a spune, de care niciodată nu am fost convins. Chiar și astăzi, gîndindu-mă la ce am făcut, mi-au fost și mi sînt valcigi, cred că mai, mult decit „școala ziarului“ pe care mi-au format-o altciva: mai de pînd, mi-au împurmutat o încredere nestălmăntată în oameni, mi-au dat o școală a vieții, care-mi presus de orice diploma însemnă în cont de încredere din care n-ai voie să împurmuți niciodată și care te obligă întodeuna să adaugi. Să adaugi cît mai mult, mai consistent. E poate singurul mod de a-mi rămbura îndatoririle morale față de redacția ziarului „Steagul roșu“.

Constantin MORARU

Timpul...

Pe scara întregului univers — susțin fizicienii — timpul e reversibil. Curba viitorului se suprapune undeva curbei trecutului. Dar noi, oamenii, sintem pietrici înfime într-o lume înfinit de încl. Timpul nostru e ireversibil, impenetrabil, care drept trecutul de prezent lășă însă loc amintirilor. Amintiri... Doar simpla evocare a acestui cuvînt poartă în sine ceva nostalgic, ceva trăit alveea și despre care știm că nicicind nu va putea fi retrăit în realitate. Adesea însă, mai ales în anumite momente, amintirile acestor ani, bucurii și nevrozi, se aducă în prim plan, într-un prezent viu, trecutului, pe care-l desemnăm de-

bice printr-un foarte plat... a fost. A fost, într-adevăr. Certitudinea e dată de timpul fixat pe-atunci în Valea Jiului, în oțel beton și sticlă. Prezentul de-atunci va rămîne mereu prezent în traga Valei. Un colectiv mic încerca să transforme aceste ect felul capătătrăului de amintiri. Chiar dacă treptat-trept DATELE EXACTE ale evenimentelor se sterg din memorie, sentimentele le încercate atînci rămîin intacte, aproape materiale, compendios pară neajunsurătoare din legile noastre ale firei — oare.

Victor FULEȘI

IMPLINIRI ȘI PERSPECTIVE LA UN SFERT DE VEAC

Urmare din pag. 1.

urmării și urmărească mobilizarea oamenilor muncii în vederea îndeplinirii exemplare a sarcinilor trasate de partid, răspindirea experienței înaintate, combaterea neajunsurilor și deficiențelor, promovarea cu consecvență a noului, valorificarea eficientă a potențialului material și uman de către fiecare unitate a Văii Jiului.

În acest sfert de veac coloanele ziarului „Steașul roșu” au găzduit munca plină de însoțire a noii generații de mineri, constructori, muncitori forestieri, intelectuali, preocupări acestora pentru transpunerea în viață a politicii înțelepte a partidului.

Răsfoind colecțiile ziarului, avem certitudinea că toate înnoirile municipiului nostru, cuprinzând toate aspectele — industrializare, urbanistică, viață socială și culturală — sunt prezente în coloanele „Steașului roșu”, care nu a fost doar un măntor al marilor transformări, ci un participant activ, intervenind competent ori de câte ori a fost necesar.

Dar, așa cum spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Congresul al X-lea al partidului, „În educația socialistă a muncitorilor, în informarea și formarea opiniei publice în direcțiile cerute de progresul societății noastre, presa și televiziunea sunt chemate să joace un rol tot mai activ și eficient. În ultimii ani presa noastră a făcut progrese vizibile în lărgirea ariei de preocupări. În tratarea mai corectivă și mai dinamică și convingătoare a diferitelor aspecte ale construcției socialiste, a vieții materiale și spirituale a poporului, contribuind victorios pe această linie, ziarul este chemat să treacă mai departe de făcut pentru a pătrunde din activitatea lor superficialitatea și formalismul, pentru a pătrunde adânc în miezul realităților, exercitând energie rolul de exponat al opiniei publice înaintate, atât în dezvoltarea dispozițiilor și resursurilor cât și în generalizarea experienței avansate a construcției socialiste.”

Mișcând cu consecvență pentru împlinirea acestor prețioase indicații, colectivul redacțional trebuie să facă totul pentru ca ziarul nostru să devină un instrument tot mai eficient, cu pătrundere tot mai profundă și competentă în miezul problemelor și formelor vieții Văii Jiului, pentru a populariza experiența înaintată, pentru a dezvălui lipsurile și neajunsurile, supunind astfel opiniei publice, judecății ei, aspectele multiple ale activității noastre de fiecare zi, urmărind în același timp diversificarea conținutului tematic, a calității articolelor publicate.

Fără discuție, colectivul redacției ziarului „Steașul roșu” dispune de insemnate posibilități pentru înfăptuirea și finalizarea a noii și multiple acțiuni astfel ca ziarul să fie tot mai pregnant, tribuna experienței și tuncii neobosite a colectivelor de muncă din Valea Jiului. Acest lucru se impune cu atât mai mult cu cât etapa nouă în care am pășit pune în fața poporului sarcini mari, deosebite, de mare răspundere, pentru progresul și forțarea națiunii noastre socialiste.

Municipiul nostru este un mare șantier al socialismului, viața consemnând în fiecare zi noi fapte de dăruire și abnegație a oamenilor muncii în rezolvarea mărețelor sarcini pe care ni le-a încredințat partidul. Lucrătorii și cadrele, colaboratorii și corespondenții ziarului, acțiunile care înfrățesc serios, sunt chemați să conștientizeze în cotidianul nostru toate aspectele vieții feliicitând pe cei care merită, criticând neajunsurile, deficiențele care se mai manifestă într-un domeniu sau altul și care frizează mersul nostru înainte. Experiența de pina acum, maturitatea colectivului redacțional sunt argumente forte care ne îndeamnă să fim convingși că ziarul, conținutul său poate să-și îmbunătățească și mai mult tematica, modul de tratare a problemelor, cu un cuvânt să apară în ochii cititorului un ziar de calitate tot mai bună.

Astăzi, când sărbătorim un sfert de veac de existență neîntreruptă a ziarului nostru, felicităm călduros pe toți cei care contribuie în mod activ și zilnic, redactorii, colaboratorii, corespondenții, tipografil etc., urându-le noi și tot mai mari succese în muncă și satisfacții personale.

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

Plingerea Senegalului în dezbaterile Consiliului de Securitate

NEW YORK 5 (Agerpres). — Consiliul de Securitate s-a întrunit joi seara, pentru a examina plingerea Senegalului în legătură cu atacurile lansate împotriva teritoriului senegalez de forțele portugheze dislocate în teritoriile africane ale Portugaliei. Reprezentantul portughez, Francisco Honfácio de Miranda, a încercat să acrediteze ideea că forțele portugheze ar acționa în „autoapărare” și a pretins că Senegalul a pus teritoriul său la dispoziție forțelor anti-portugheze.

Un grup de 34 de state africane au adresat o scrisoare președintelui Consiliului de Securitate, sprijinind poziția Senegalului și menționând acțiunile agresive ale Portugaliei și împotriva utor (țări ale Africii) — Congo (Kinshasa), Zambia, Guinea, Congo (Brazzaville) și Tanzania.

Declarația M. A. E. al R.D. Vietnam

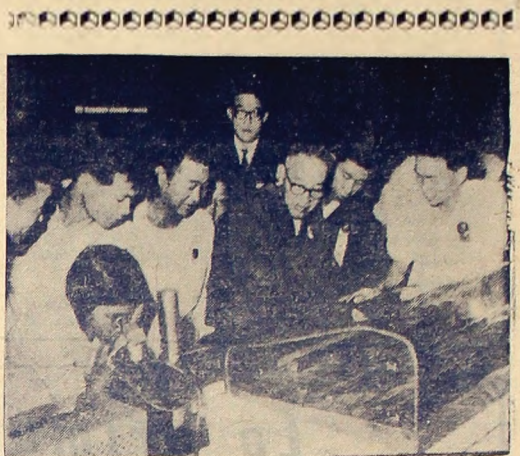
HIANOI 5 (Agerpres). — Un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a condamnat acțiunile întreprinse de forțele S.U.A. în zona demilitarizată. La 1 decembrie, baterii americane de artilerie amplasate în partea de sud a zonei demilitarizate au bombardat localitatea Vinh Son din regiunea Vinh Linh, provocând pierderi populare locale. Purtătorul de cuvânt a cerut ca S.U.A. să înceteze toate acțiunile care încălcă suveranitatea și securitatea R. D. Vietnam.

Sediul misiunii siriene la O. N. U. atacat de persoane necunoscute

NEW YORK 5 (Agerpres). — Reprezentantul permanent al Siriei la O. N. U., George Tomeh, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că sediul misiunii siriene la O. N. U. a fost miercuri, în ziua unui atac la care au participat 40 de persoane. Timp de două ore, reprezentanța a fost ocupată de aceste persoane necunoscute.

Asemenia acțiunii, a declarat George Tomeh, reprezentant al încălcării serioasă a imunității diplomatice a misiunii, precum și a normelor dreptului internațional.

George Tomeh a adus la cunoștință celor întâmplat secretarului general al O. N. U., U Thant, cărui i-a cerut să prezinte protestul său reprezentanței Statelor Unite la O. N. U. și Departamentului de Stat al S.U.A.

R. P. CHINEZA: La Tirgul „China 1969” deschis la Kwangchow au fost expuse mașini și utilaje fabricate pentru export.

IN CILISEU: O linie metalică de precizie pentru nitelare.

În Italia continuă marile acțiuni greviste

ROMA 5 (Agerpres). — Marile acțiuni greviste ale oamenilor muncii din Italia, care durează de peste trei luni, continuă. La 5 decembrie nu au declarat grevă funcționarii din administrația de stat, în semn de protest împotriva refuzului autorităților de a lua în considerare, până la sfârșitul acestui an, majorarea salariilor și reformarea statutului funcționarilor publici.

Începând de vineri se află în grevă, parțial și muncitorii tipografi de la unele ziare. Ca urmare a acestuia, la 5 decembrie nu au apărut mai multe ziare la Roma. Pentru cea de-a doua zi consecutiv, băncile din principalele orașe ale Italiei se află închise, ca urmare a grevei funcționarilor bancari care revendică rennoirea contractelor de muncă.

În Adunarea Generală a O.N.U.

NEW YORK 5 (Agerpres). — Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a aprobat raportul Comitetului însărcinat cu pregătirea sărbătoririi celei de-a 10-a aniversări a Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Raportul prevede, printre altele, că festivitățile ce vor avea loc în cursul sesiunii de anul viitor a Adunării Generale a O.N.U. să fie invlulii reprezentanți ai mișcărilor de eliberare din teritoriile care se află încă sub dominația colonială.

Portugalia și Republica Sudafricană au votat împotriva raportului, adaptat cu o majoritate de 90 de voturi.

Convorbirile preliminare sovieto-americane

HELSINKI 5 (Agerpres). — Vineri, la Helsinki au continuat convorbirile preliminare sovieto-americane în problema limitării cursei înarmărilor strategice. Noua întâlnire dintre reprezentanții U.R.S.S. și S.U.A. a avut loc la ambasada americană din capitala finlandeză.

BRUXELLES Sesiunea Consiliului Ministerial al N. A. T. O.

BRUXELLES 5 (Agerpres). — Joi s-a deschis la Bruxelles sesiunea de iarnă a Consiliului Ministerial al N.A.T.O., la care participă miniștrii afacerilor externe și apărării din cele 15 țări membre. Pe ordinea de zi a sesiunii se află o serie de probleme de politică internațională, chestiuni referitoare la strategia nucleară a Alianței atlantice, ca și relațiile Est-Vest. Secretarul de stat american, William Rogers, a arătat, printre altele, că actualile convorbiri sovieto-americane de la Helsinki, au pornit bine și s-a declarat „optimist”, în legătură cu evoluția ulterioară a tratatelor.

Ministrul de externe belgian, Pierre Harmel, a subliniat necesitatea distinderii între Est și Vest. El a solicitat o pregătire atentă a conferinței pentru securitatea europeană. Pregătirea pentru aceasta ar urma să aibă loc în opinia vorbitorului în cursul anului 1970.

Exprimind regretul pentru hotărârea Canadei de a-și retrage, până în toamna anului 1970, o parte din trupele staționate în Germania occidentală, secretarul britanic pentru afacerile externe, Michael Stewart, a afirmat că brigada de 6-a britanică, repatriată în anul 1969 datorită unor neînțelegeri cu autoritățile vest-germane în legătură cu componența cheltuielilor necesitate de întreținerea trupelor, va fi readusă pe teritoriul R.F.G.

Ministrul de externe al Italiei, Aldo Moro s-a declarat de acord în principiu, asupra unei conferințe privind securitatea europeană. Ministrul de externe vest-german, Walter Scheel, a arătat că, după părerea sa, vor trebui înmulțite în acest scop contactele bilaterale.

În cuvântul său, ministrul de externe francez, Maurice Schumann, s-a opus unei abordări „de la bloc la bloc” a problemei relațiilor între Est și Vest. În acest sens, el s-a opus creării unui comitet ad-hoc al N.A.T.O. pentru relațiile cu Răsăritul. Franța — a spus el — este favorabilă, fără rețineri și gânduri ascunse, ideii unei conferințe care ar grupa nu numai țările membre ale N.A.T.O. și Tratatului de la Varșovia, ci și statele neutre și nealinate. O asemenea conferință va trebui să fie deschisă guvernului francez, să favorizeze afirmarea liberă a identităților naționale. Țările interesate trebuie să poată participa în deplină independență, a spus vorbitorul. Obiectivul Franței este depășirea treptată a actualei diviziuni a Europei în blocuri. Ministrul francez s-a ridicat împotriva respingerii propunerii statelor participante la Tratatul de la Varșovia sau a unei acceptări insolite de condiții care ar putea fi interpretate ca un refuz.

Un comunicat al Biroului Politic al P. C. F.

PARIS 5 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Biroul Politic al P.C.F. a dat publicității un Comunicat în care își reafirmă sprijinul pentru revendicările oamenilor muncii și ale altor categorii sociale care își apără condițiile de muncă și de trai precum și drepturile. Această mișcare revendicativă se manifestă atât în sectorul particular, cât și în sectorul public și naționalizat. Comunicatul relevă că nemulțumirea populară, care guvernul a angajamentelor asumate în mai-junie 1969, și refuzul guvernului și patronajului de a angaja cu reprezentanții oamenilor muncii negocierii asupra revendicărilor esențiale. Guvernul — se arată în comunicat — în loc să înceapă negocierile prezintă nemulțumirea milioanei de oameni și muncii ca o acțiune de „subversivitate”, aruncă vina asupra Partidului Comunist și amenință cu măsuri de represalii.

Austria va relua negocierile cu Piața comună

VIENNA 5 (Agerpres). — Negocierile dintre Austria și Piața comună vor fi reluate în cursul anului viitor. Această hotărâre a fost luată cu prilegiul recentei conferințe la nivel înalt a „celor șase”, ținută la Haga. Problemele concrete privind aceste negocierii vor fi stabilite de Consiliul Ministerial al C.E.E. în zilele de 8 și 9 decembrie.

Între cele două părți se intenționează încheierea unui acord comercial preferențial în conformitate cu art. 24 al G.A.T.T. (Acordul general pentru tarife și comerț).

Aceste informații au fost furnizate joi de cancelarul Austriei, Josef Klaus, cu prilegiul unei conferințe de presă ținute la Vienna. Potrivit agenției France Presse, cancelarul a menționat că acordul pe care Austria îl urmărește cu Piața comună va respecta clauzele statutului de neutralitate al Austriei.

Pe scurt Pe scurt

La Rabat a fost semnat UN ACORD ÎNTE GUVERNELE R. P. POLONE ȘI MAROCULUI PRIVIND TRANSPORTUL AERIAN. În baza acestui acord, compania aeriană poloneză „LET” capătă posibilitatea să organizeze curse aeriene pînă la Alger-Casablanca-Dakar.

Unul dintre tehnicienii de la Centrul spațial Houston a declarat că ÎN CURSUL AMERIZĂRII NAVEI SPAȚIALE „APOLLO-12” stratul de protecție termică a suferit avarii destul de grave. Un examen al cabinei în care au revenit pe Pământ astronautii Conrad, Bean și Gordon a demonstrat că la amerizare o mare parte din învelișul de protecție termică s-a deteriorat. De asemenea, din cauza șocului prea puternic, în momentul amerizării, o cameră de televiziune s-a desprins din suport și l-a rănit pe Alan Bean la o arcadă. Aceste accidente sînt primele care au loc în cadrul programului „Apollo”.

ACADEMIA NAȚIONALĂ DE MEDICINĂ DIN PARIS a acordat premiul său anual „Henry Puignat”, doctorului Vlad Cunesco din București pentru lucrările sale în domeniul cardiologiei.

La Spitalul Centrului medical al Universității din Denver (Colorado) a fost realizată o operație de TRANSPLANT A FICATULUI asupra unei fetite în vîrstă de 7 luni. Operația a durat 14 ore. Potrivit unui comunicat dat publicității de către medicii spitalului, starea sănătății micuței paciente este încă critică. Interesant în acest caz este faptul că donatorul a fost un cimpanzeu.

ZECI DE MIH DE MUNCITORI METALURGISTI și din industria construcătoare de mașini din Milano au participat joi la o demonstrație de solidaritate cu cei 40 de muncitori arestați după demonstrația din 6 noiembrie a.c., cerind eliberarea lor.

În ciuda lipsei de rezultate a cercetărilor de pînă acum, SUPRAVIETUITORII EXPEDIȚIEI AUSTRIECE care s-a înecat recent s-a escaldadeze creasta Dhaulagiri, unul dintre cele mai înalte piscuri himalayene, au declarat că speră încă să-și mai găsească în viață tovarășii dispăruți. După cum se știe, expediția a fost surprinsă de furtună pe cînd se afla în apropierea ultimei cote și șase dintre membrii ei n-au mai putut fi găsiți.

Revista americană „U. S. News and World Report” serie că PROBLEMA NR. 1 A CAPITALULUI AMERICAN E CONȘTIINȚA ASTĂZI CRIMINALITATEA. În ultimii 11 ani, subliniază revista, criminalitatea la Washington a crescut de cinci ori și a devenit, după înșelăciunile prezidențiale Nixon, „o problemă națională”.

ECONOMIA FEDERALĂ NIGERIANĂ ESTE SECĂTUITA DE RAZBOI ȘI AMENINȚATA DE INFLAȚIE, a declarat August Isong, guvernatorul Bancii Centrale din Nigeria, în cadrul unei reuniuni a Camerei pentru comerț și industrie.

GUVERNUL LIBIEI a cerut Ligii Arabe să intervină de urgență pentru a se pune capăt actualului conflict armat dintre Arabia Saudită și Republica Populară a Yemenului de Sud. Libia a cerut Ligii Arabe să trimită o delegație în capitala celor două țări pentru a studia la fața locului posibilitățile de reglementare pe cale pacifistă a diferendului dintre cele două țări.

Elemente noi în cazul Tate

LOS ANGELES 5 (Agerpres). — Procurorul districteal din Los Angeles, Aaron Slocitz, a anunțat că Charles Mason, deținut în prezent pentru o serie de furturi la încheșoarea din Independence (California), va compara împreună cu alți șase membri ai „comunei” de hippies care se autointitulează „Familia Mason”, în fața unei Camere de punere sub acuzare în legătură cu complicitatea la asasinarea actriței de cinema Sharon Tate și a altor patru persoane aflate în viața acesteia de la Bel Air. Un mare juriu va stabili, pe baza probelor existente la dosar, dacă se poate porni procesul penal împotriva celor șapte sub acuzăția de participare la odiosul asasinat. Pînă în prezent, trei din membrii grupului de hippies aflat sub influența lui Mason au fost interogați, urmînd să fie acuzați oficial sub acuzăția de asasinat. Este vorba de Charles Watson, Patricia Krenwinkel și Linda Kasabian, aflați deja sub stare de arest. Se pare că cei trei urmează să fie acuzați și de alte crime comise în ultima vreme în împrejurări similare cu cea de la Bel Air. În legătură cu această serie de acuzații, se anunță că șeful districteal, Edward Davis, a deschis dosarul Marinei Habe, o tânără de 17 ani, al cărui cadavru mutilat cu lovituri de cuțit a fost găsit în luna ianuarie într-o ripă de lină Hollywood.

Capitula americană ocupă primul loc în țară în ce privește numărul jafurilor și al doilea în ce privește crimele.

JOI, „părintele” familiei de hippies, Charles Mason, a asistat imposibil la primul interogatoriu care i s-a luat la încheșoarea din Independence. El a vorbit despre legăturile sale cu un amant Marilyn Melcher, producător de cinema, care locuiește în vila Bel Air înainte ca aceasta să fie cumpărată de Sharon Tate și de soțul ei, regizorul Roman Polanski. Melcher i-a primit pe Mason în vila Bel Air, unde acesta venise pentru a-i propune difuzarea unei melodii pe care o compusese. Dar Melcher nu s-a ținut de promisiune. Anchetatorii se întrebă dacă asasinatul comis la 8 august nu ar putea fi o răzbunare pusă la cale de Mason contra lui Melcher și căruia i-au căzut victimea noii locatari ai vilei.

Stegar al marilor chemări

Urmare din pag. 1.

țiativile: „Omul și tona de cărbune” (atî de apropiată inimii lui Willy-baci). „O fiță de cărbune pe o zi din viașare abataj frontal”. „Nici un vagonet de cărbune rotund pentru sist.” Anul 1969 s-a fie anul rentabilității activității combinatei carbo-niferă și alte Gazeta a militat pentru sădărea lor în consistența muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor. A scris pe larg despre susținătorii acestor chemări, ea și despre cei care stăteau, mai pe de lături. Au apărut iarăși nume cu rezonanță: Mihai Tucaciu, Aurel Cristea, Boyte Pavel, Sabin Ghioancă, Petre Constantin, Clement Birluț și multe altele. Minceri care în adincuri puneau suflet pentru împlinirea cuvîntului partidului, iar în sesiunile și schimburile de experiență își

expuneau — cu competență de maistri — metodele de muncă. Acțiunile ziarului au servit la trecerea pragului de creștere a productivității muncii, la crearea condițiilor pentru rentabilitatea producției de cărbune.

„Acum, cînd socialismul se afirmă în plenitudine, la ordinea zilei partidului a pus alte chemări: organizarea științifică a producției și a muncii, creșterea eficienței economice în toate domeniile de activitate, spirit creator, inovator. „Steașul roșu” e prezent în tumultul muncii și preocupărilor pentru ca spiritul congreselor al IX-lea și al X-lea ale P.C.R. să-și pună peceata pe toate sferele activității materiale și spirituale din Valea Jiului. Poate n-a reușit încă suficient

SIMBATA 6 DECEMBRIE

17,00 Deschiderea emisiunii. Emisiunea în limba germană.

19,00 Lumea copiilor. Filmul de desene animate „Pompierul și Felicitas”.

18,10 O seară la Student-Club — emisiune pentru tineret.

19,00 Telegazeta de seară.

DUMINICA 7 DECEMBRIE

PROGRAMUL I:

7,45 Concertul dimineții; 7,50 Radiojurnal; 7,55 Ora satului; 7,45 Jucării moldovenești; 8,30 Sumarul presei; 8,10 Ilustrații muzicale; 9,00 Radiomagazinul femeilor; 9,42 Soliști și orchestre de pretutindeni; 11,05 Posta radio; 11,15 Înlăturare cu melodia populară și interpretul prețios; 12,30 Radiojurnal; 13,15 Unda veselă; 14,45 Sport și muzică; 16,00 Cine sînte cîștiga; 16,30 Noutățile săptămînii — muzică ușoară; 16,45 Drag mi-e cîntecul și jocul; 17,05 Caravana fanfanziei; 18,00 Concert de muzică populară; 18,30 Dezbateri culturale; 19,00 Gazeta radio; 19,30 Săptămîna unui meloman; 20,05 Tabela de seară; 20,10 Din repertoriul lui Fănică Luca; 20,20 Eminesciana; 20,25 Zece melodii preferate; 21,15 Teatrul scurt. Premieră: „Dialog în ajunul procesului” de O. Danek; 22,00 Radiojurnal;

19,20 Desene animate: „Călătorie inchipuită”.

19,30 Reflector.

19,45 Tele-enciclopedia.

20,45 O oră „cu Alfred Hitchcock — „Capcana”.

21,35 Operete... fanfanzii. Emisiune muzical-coregrafică.

22,30 Film documentar: Imagini din Finlanda.

22,55 Telegazeta de noapte. Telesport.

23,10 Romane și cîntece lăutărești.

23,35 Închiderea emisiunii.

22,10 Panoramic sportiv; 22,30 Romane; 22,50 Moment poetic; 23,00 Revista șlagărelor; 0,03—5,00 Estradă nocturnă.

LOTTO

La tragerea Loto din 5 decembrie 1969 au fost extrase din urnă următoarele numere:

Extragerea I-a: 72 60 34 30 37 2 78 35 45 36 7 3.

Fond de premii: 520 810 lei.

Extragerea a II-a: 10 6 36 41.

Fond de premii: 287 174 lei.

La tragerea Loto din 5 decembrie 1969 au fost extrase din urnă următoarele numere:

Extragerea I-a: 72 60 34 30 37 2 78 35 45 36 7 3.

Fond de premii: 520 810 lei.

Extragerea a II-a: 10 6 36 41.

Fond de premii: 287 174 lei.

PROGRAMUL II:

6,00 Matineu duminical; 7,45 Radio publicitate; 8,15 Teatrul radiofonic pentru copii; 9,12 Calescop muzical; 10,15 Opera și cele cinci necunoscute; 10,40 A 7-a artă; 11,00 Transmisiunea concertului orchestrei simfonice a Filarmonei „Banatul” din Timișoara; 13,00 Mosaic muzical; 14,03 Albumul vocilor celebre; 14,30 Caruselul melodiilor; 15,00 La horă-n sat — muzică populară; 15,15 Pașini simfonice nemuritoare; 15,45 Cîntece de dragoste; 16,30 Panoramic opera; 17,00 Almanah muzical; 18,00 Revista literară radio; 19,30 Dragă poveste veche — program de romane; 18,50 Varietăți muzicale; 20,00 Melodii de Ely Roman și Gelu Solomonescu; 20,30 O istorie a muzicii în capodopere comentată de George Bălan; 21,10 Muzică de dans; 22,30 Studioul de poezie; 23,05 Festivalul internațional „Săptămîna muzicală vieneză 1969”.

BULETINE DE STIRI

Programul I: 6,00; 11,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00. Programul II: 6,30; 14,00; 23,00; 0,55.